

POSTANOWIENIE

Dnia 8 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z wniosku P. P.
przy uczestnictwie J. P.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 8 grudnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w R.
z dnia 11 lipca 2014 r., sygn. akt V Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,
z tym że w zakresie zaskarżenia postanowienia odnośnie
do punktu I.11. postępowanie kasacyjne umarza;
ustala, że każdy uczestnik postępowania ponosi koszty
postępowania kasacyjnego związane ze swoim udziałem
w sprawie.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżąca opiera wniosek o przyjęcie skargi jedynie na jej oczywistej zasadności. Stanowiska skarżącej nie sposób jednak podzielić. Oczywista zasadność, zdaniem skarżącej, ma wynikać z błędnego zaliczenia do majątku dorobkowego wierzytelności stanowiącej równowartość wkładów w spółce jawnej zamiast do majątku odrębnego małżonków. Przedstawiony zarzut nie może być jednak uznany za oczywiście zasadny w kontekście okoliczności sprawy i poczynionych ustaleń. Według ustaleń Sądów *meriti* przedmiotem podziału była wierzytelność z tytułu nakładów pochodzących z majątku dorobkowego stron na udziały w spółce cywilnej o tej samej nazwie, która została przekształcona w spółkę jawną. W tym kontekście zarzuty skarżącego można uznać za polemikę z ustalonym stanem faktycznym.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. a contrario).

Wobec częściowego cofnięcia skargi kasacyjnej, należało w tym zakresie postępowanie umorzyć (art. 355 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 520 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.